

[Finansministeren.]

omhandlede art overstiger beløbsgrænsen, får han i stedet fradrag for den faktiske udgift.

Hensynet til at undgå efterreguleringer i videst muligt omfang har også givet sig udtryk i en anden regel. Det drejer sig om lovforslagets § 27, hvorefter der ved den endelige opgørelse kan ses bort fra eventuelle B-indkomster, f. eks. renter, hvis de tilsammen ikke overstiger 600 kr. Denne regel gælder ligesom standardfradraget ikke, hvis den skattepligtige har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Reglen gælder heller ikke B-indtægter i form af underholdsbidrag og andre aftægts- og underholdsydelser eller i form af tilbagebetalt skat. Hvis skatteyderen godtgør større fradrag end standardfradraget, skal der som omtalt alligevel ske regulering, og i disse tilfælde kan der efter lovforslaget ikke bortses fra mindre B-indtægter.

Som der tidligere er givet løfte om, er retten til at fradrage de betalte personlige skatter opretholdt ifølge lovforslaget. Man har dog fundet det rimeligt at ophæve retten til at fradrage formueskatten, hvilket må medføre en regulering af formueskattens satser. De skatter, der kan fradrages, er selve de skattebeløb, der betales løbende i indkomståret. Hvis der ud over disse beløb er svaret restskat vedrørende et tidligere år, kan også denne skat fradrages. Den skala, hvorefter skatten udskrives, må have samme struktur som den nuværende, således at dens satser og progression fastsættes under hensyntagen til, at indkomsten reduceres med de betalte skatter.

Man kan imidlertid ikke anvende satserne i en sådan skala ved beregningen af de løbende skatter i indkomståret. Det ville forudsætte, at der på skattekortene kunne opføres det skattefradrag, som hver skatteyder havde krav på. Det kunne kun ske ved et skøn og ville være forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder. Desuden ville det i høj grad modvirke bestræbelserne for at gøre skatten definitiv. Det foreløbige

skøn over skattefradragets størrelse ville nemlig kun sjældent komme til at stemme med størrelsen af den faktisk betalte skat. Efter lovforslaget skal skatterne i indkomstårets løb derfor beregnes ved anvendelse af en særlig opkrævningsprocent, hvori skattefradraget er indregnet ved hjælp af en ligevægtsskatteberegning. Opkrævningsprocenten vil således være lavere end den tilsvarende udskrivningsprocent. Ved fastsættelsen af opkrævningsprocenten skal der også tages hensyn til kommuneskatten, idet stats- og kommuneskat skal beregnes under ét efter en fælles procentsats; opkrævningsprocenten vil på denne måde variere fra kommune til kommune alt efter størrelsen af den i kommunen fastsatte udskrivningsprocent. Ved den endelige skatteberegning efter udløbet af indkomståret anvendes udskrivningsprocenten på den skattepligtige indkomst, hvori skatterne er fradraget. Hvis den endelige skat svarer til den skat, der faktisk er betalt, har skatteyderen dermed fået sit skattefradrag. Er der betalt for lidt i skat, pålignes der som tidligere omtalt skatteyderen en restskat. Denne skat vil først kunne fradrages for det år, hvori den betales. Den forholdsvis lave opkrævningsprocent betyder, at merindkomster ikke beskattes så hårdt som nu.

I overensstemmelse med det tidligere fremsatte forslag om ægtefællers beskatning skal visse former for hustruindtægt, først og fremmest ved lønnet arbejde eller selvstændig erhvervsvirksomhed, beskattes særskilt hos hustruen. Ægtefællernes øvrige indtægter, f. eks. afkast af formue, skal beskattes hos manden, og denne skal svare formueskat af den samlede formue.

For hovedparten af lønmodtagere og pensionister vil ordningen komme til at virke på følgende måde:

Skatteyderen modtager i december måned fra skattemyndighederne et skattekort. Hvor både mand og hustru har lønindtægt, modtager de hver sit skattekort. På skattekortet er anført skatteyderens navn, adresse